

Aug. 19.

TUDÁS, VAGY HIT?

Az igazság keresése a legfontosabb dolog az egész világon. És a legveszélyesebb is.

Mikszáth Kálmán írta, hogy a magyar ember szereti keresni az igazságot, de nem szereti megtalálni.

De az is igaz, hogy a legtöbb ember nem is az igazságot keresi, hanem csak a maga igazát.
(Karinthy Frigyes)

Bárhogy legyen is, a Magyar Ősiséggel és a Magyarsággal kapcsolatos Igazság keresése nagyon göröngyös út. És veszélyes is.

Azért veszélyes, mert hatalmas érdekeket sért az évezredek hazugságok alóli kiásása. Ráadásul sok ember világnézetét, meggyőződését, igaznak és stabilnak hitt világképét is megrendíti. Ezt nemigen szereti senki. Ezért tabu téma a vallás kérdése. Pedig a Hagymányunkhoz és az Ős Tudásunkhoz való visszatalálásunk megkerülhetetlen része. Ráadásul hogyan valósulhatna meg a jövődőlés, mely szerint a világ szellemi-, lelki- és spirituális megújhodása a mi országunkból fog elindulni, ha félve dugjuk a homokba a fejünket a téma hallatán?

Őseinknek, táltosainknak Tudása volt a látható világon Túlról, ahonnan a TÚLRUL (Turul) madár repül, (Ménúrság/Hetedhét Ország) ami megtapasztaláson alapult. A hitvallásoknál nincs megtapasztalás, elég csak hinni... A legtöbb vallás csak ceremóniát tart, nem tudnak beavatást végezni. SEM JOGUK, SEM TUDÁSUK NINCS HOZZÁ.

Arról nem is szólva, hogy a hit az ember és az Isten dolga. A papok és a prédikátorok csak útban vannak.

Akár lenne vallás, akár nem, mindig volnának jó emberek, akik jót tennének és rosszak, akik rosszat. Ahhoz azonban már vallás kell, hogy a jó emberek is rosszat tegyenek.

Egyetlen fanatikus vagy csaló pap, aki egy hiszékeny és hatalmas fejedelem kegyeibe férközött, elég ahhoz, hogy az állam zűrzavarba süllyedjen, és a világ lángba boruljon. (A hiszékenység mindig korlátolt elmét feltételez.) Tapasztaltuk a történelmünk során még a Turul Nemzetségnél is.(Géza, István, András...)

Kezdetben minden vallás olyan zabla volt, amelyet a törvényhozók eszeltek ki, hogy féken tartsák a durvább lelkeket.

Minél kevésbé felvilágosodottak és értelmesek az emberek, annál több buzgalmat mutatnak a vallás iránt. A lelki vezetőik által felizgatott asszonyok minden felekezetben vakbuzgón kardoskodnak olyan nézetek mellett, amelyről nyilvánvalóan semmilyen fogalmuk sincs. A teológiai viták során a nép vadállatként ront rá főleg azokra, akik ellen a papok uszítják. Mélységes tudatlanság, túlzó fantázia, határtalan hiszékenység, gyatra értelem - ezek a tulajdonságok jellemzik az ájtatosokat, a vakbuzgókat, a fanatikusokat és a „szenteket”. Hogyan lehet józan belátásra bírni az olyan embereket, akiknek csak az az elvük, hogy vezettség magukat és soha semmit se vizsgáljanak meg önszántukból? Vezetőik kezében az ájtatosok, az egyszerű emberek nem egyebek, mint automaták, amelyeket kényük-kedvük szerint mozgatnak.

A papok pedig azt mondták, amit a Vatikán diktált.

Akik pedig az Igazságot keresték a dogmák hazugságai helyett azok „eretnekek, és megégetendők” lettek.

„A Világegyetem általunk ismert részében nagymértékű igazságtalanság áll fenn; a jók gyakorta szenvednek, a gonoszak pedig élnek és virulnak, s sokszor nem is tudjuk, melyik arcpirítóbb. Ha viszont a Világegyetem egésze igazságos, akkor fel kell tételeznünk egy túlvilági életet, amely kárpótol a földi szenvedésekért és helyreállítja az egyensúlyt.”

A mennyekben csak gyönyör van, a pokolban csak kín, a Földön van mind a kettőből.

A pokolban azzá válsz, amitől a legjobban félsz. A mennyekben az lehetsz, amit a leginkább szeretnél.

Mi Magyarok mindig a Teremtő NapAtyánkhoz és Napbaöltözött Nagyboldogasszonyunkhoz szerettünk volna visszatérni a „Ménúrságba”.

Ez a mi Ósiségünk, Lelkiségünk alapja. (A „HÉTVILÁG”: A mennyek országának valamely régiójába tértek vissza a vízözön előtti őseink, valamint ide tér vissza minden egyes ember, aki már ÉLETÉBEN szembenézett a halállal, és legyőzte azt; akár mint harcos, akár mint beavatott tátos, mágus, pap.)

Az inkvizíció elsődleges feladata Magyarországon a TÁLTOSOK és a MAGYAR ŐSI HIT üldözése és elpusztítása volt.

Emiatt feledtük el, hogy Szűz Mária és Napbaöltözött Nagyboldogasszonyunk nem ugyanaz. (Hét Boldogasszonyunk van.)

Azt meg főleg kiverték a fejünkből, hogy „Adiabenei Mária szkíta volt. Ezen hagyomány aligha keletkezett volna, ha Mária nem lett volna szőke és kék szemű, árja-típus, mint a szkíták. Mint Jézus is, aki a hagyomány szerint világos hajú és kék szemű volt ... Mindenesetre a hurrik kaukázusiak voltak és biztosan nem voltak zsidó-fajúak. Így semmi kétség afelől, hogy Mária, Jézus anyja, nem volt zsidó-fajú.”

Ez különösen érdekes, ha figyelembe vesszük, hogy: „Urunk megtestesülésének 819. esztendejében Ügyek, Szkhítiának ... Magóg király nemzetségéből való igen nemes vezére, Dentu Magyarfiában feleségül vette az Adiabene-beli vezérnek Emese nevű leányát. Ettől fia született, aki Almosnak neveztetett...”

Mindezekből az is következik, hogy az „Árpád-ház” és az adiabenei királyi „ház” között közvetlen rokonság állt fenn, és így a két királyfi, Jézus és Árpád vérrokonok voltak.

„Jézus mondta, amikor őt a kormányzó és Pilátus kérdezte: Én nem származom Jákob házából és nem tartozom a zsidó fajhoz. - Válaszolt Pilátusnak: Az én uralmam nem e világból való. - Minden esetre Pilátus megkötöztette a zsidók nyomása révén.” (Mani evangéliuma)

„Lucianus pedig, a Jézus Krisztust is mágusnak mondja lenni, a Peregrinus életében, amidőn így ír: Ezek az emberek (keresztények) tisztelik azon esmeretes mágust, a ki Palaestinában azért feszítettett keresztfára, mivel ő új mysteriumokat hozott-be a világba.” (Kis Bálint - Magyar régiségek - 1839)

Ezen hazugságok pedig egészen Nimródig, sőt még korábbig visszanyúlnak.

„Sír, arab, türk Geszták egyöntetűen arról írnak, hogy Nimród ősatyánk mikoron az emberek között kezdett naggyá válni, felment a Babel tornyának 7. szintjére, megütközni az Ördögök urával, "aki akkoriban még az égből lakott.”

„Salamon királynál volt egy gyűrű, amibe ez a varázsigé volt belevésve, illetve egy láncot is készített, amellyel az ördögök fejedelmét láncolták meg. Ám ezen gyűrű minden bizonnyal Nimródé volt korábban, aki pedig Noétól (ÚTNAPISTIM-től) örökölte. Továbbá az is köztudott, hogy az Isten Kimondhatatlan Neve egy kőbe volt vésve, amelyet Noé felvitt a bárkára, így ezen varázsigé közvetlenül az Özönvíz-előtti mágusdinasztiától származik, ez az ősi magyarok hagyatéka.”

„Platón gyakran megemlékezett róla, hogy mind ő, mind Püthagorasz legjobb és legnemesebb tanait a mágusoktól tanulták. Ott hol a hosszú szoknyás királyi mágusok állnak, Emelkedik s süllyed zord Zoroaszter (Nimród) varázspálcája. A mágikus világkép visszanyúlik az özönvíz előtti korokba, így az emberiség őskultúrája a magyarság révén öröklődött át a vízözön utáni

emberiségre. A hagyomány szerint a mágikus tudás Nimród révén került be az özönvíz utáni emberiség világörökségébe. „A mágikus művészetek Nimródtól erednek.”

És ez még csak a jéghegy csúcsa.

Az Igazság kereséséhez mélyre kell(ene) ásunk. Egészen sumerig, vagy még tovább.

Ez veszélyes, de talán már máglya nem jár érte. Sőt, mintha közelegne az igazság pillanata, hogy a jóslat valóra válhasson:

VI. Pál pápa:

"A Vatikán szigorúan őrzött iratainak nyilvánosságra hozatala megrendítené a magyarság valós őstörténetét, történelmi küldetését nem ismerő európai és egyetemes közvéleményt és átrendezésre kényszerítené a történelem oktatását. Az iratok titkosságának feloldása ma még nem lenne megalapozott cselekedet, mert az emberiség nem érett az ismeretanyag lojális megértésére. Napjainkban még feszültségeket keltene az iratok közzététele. De el fog jönni, majd azaz idő, amikor őszinte tisztelet és csodálat fogja övezni a magyarságot."

Amikor a farizeusok megkérdezték Jézustól, hogy mikor jön el az Isten országa, ezt válaszolta nekik: Az Isten országa nem jön el szembetűnő módon. Nem fogják azt mondani: íme itt van, vagy amott. Mert az Isten országa köztetek van.

Akkor megértették Jézus szavait? Most mi megértenénk?

Legyenek fényesek a nappalaitok és csendesek az éjszakáitok!

-a „fogadós”- (Ócs József)

aug.25

ANDROGÜN

(A NŐI-FÉRFI MINŐSÉG)

„Egy, egyből kettő, kettő meg egy. „ (Máté Imre)

Az ókori mítosz szerint valamikor régen nem két nem volt, hanem három. A férfi és a nő mellett a harmadik nem – az androgün – magában hordozta mind a férfi, mind a nő tulajdonságait, egyenlő részben. Erejük és bátorságuk szörnyű volt, gondolkodásuk nagyratörő, így hát visszaéltek lehetőségeikkel, azaz megpróbálták felmenni az égbe, az istenekhez, és ott rájuk támadni. Ezzel kellőképp magukra haragították az istenek, így hát Zeusz méltóképpen büntette meg őket: kettévágta az androgünöket. „Kettő lett egyből, s most szüntelenül keresi ki-ki a maga másik felét.” Ez Platón androgün-mítosza.

Ezek a lények egykor, egy szép világban, mint megnyugodott, egybeolvadt párok éltek

„A dualitás kísérlete, az egység elhagyása:

Sok-sok millió évvel ezelőtt mi – a „Minden, ami Van” teljességét hordozó lényei –, közös döntésünk alapján, elindítottuk a dualitás illúziójának kísérletét. Ami annyit jelentett, hogy fényünknek, azaz a feltétel nélküli szeretetünknek egy részét ellentétére fordítottuk a tudatunkban, és a poláris minőségeink energiáit, amelyek addig egymást támogatva, egymást kiegészítve működtek, szembeállítottuk egymással. A fény csökkenésével azonban a rezgésünk lelassult, az energiáink besűrűsödtek, ami fokról-fokra az egyensúly elvesztéséhez, az egység széttöréséhez, hosszabb távon megosztottsághoz, majd az ellentétek kialakulásához vezetett. Ez az Univerzumban legerőteljesebben a Földön mutatkozott meg. Minderre azért volt szükség, hogy jobban megismerhessük, megtapasztalhassuk, és megmérhessük önmagunkat (ki vagyok, és ki nem vagyok, milyen a szeretetképességem, az egyes helyzetekben hogyan reagálok, és mitől függ, hogy éppen azt teszem, amit teszek). Vállaltuk a valódi önmagunkról való elfelejtkezést is annak érdekében, hogy semmi más ne befolyásolja a döntéseinket, mint a pillanatnyi „lelki- és tudatállapotunk”. Kíváncsiak voltunk arra, hogy szabad akaratunkból mikor, mit választunk, a

szeretetet, vagy a kevésbé szeretetteljes utat, és a karma törvénye segítségével tanultunk meg felelősséget vállalni a teremtéseinkért. Mindez az egyediség evolúcióját is elősegítette, hiszen ahányan csak kísérleteztünk, annyiféle tapasztalati, és fejlődési utat jártunk be az idők során.

A férfi és női minőségek jellemzői:

Az eredeti lényünkben a két nem minőségei, tulajdonságai is együtt, egymást kölcsönösen kiegészítve, egységben működtek. Ezt szimbolizálja a testünk két oldala, és a két agyféltekénk is. A jobb testfél, a bal agyfélteke kormányzása alatt áll, elektromos jellegű, jelképezi a külvilágban való eligazodást, az alsóbb akaratot (az anyagi egót), intellektuális tudást, az ész vezérelte racionalitást, és logikát, az adást, az atya minőséget, a férfias jellegeket, a patriarchátust, aktivitást, az analízist, a jang elvet. A bal testfél, amit a jobb agyfélteke kormányoz és mágnese jellegű, jelképezi a belső világban való eligazodást, a felsőbb akaratot (az eredeti Ént), a szív, azaz szeretet tudatosságot, a beleérzést, az intuíciót, a képzeletet, a befogadást, elfogadást, az anya minőséget, a női jelleget, a matriarchátust, a hitet, a harmóniára törekvést, a szintézist és a jin elvet.

A férfi és a nő a dualításban:

Akár férfinak születünk, akár nőnek, a másik nemre jellemző minőségeket ugyanúgy magunkban hordozzuk, mint a sajátunkat (mert mindegyikre szükség van az egészséges, és harmonikus működéshez), csak jelenleg legtöbb esetben felbomlott egyensúlyban. Mert a rezgés csökkenésével, és a dualitás elterjedésével a férfi és női energiák is szembekerültek egymással. A férfi jellegű testben születettekben egyre inkább a férfias tulajdonságok, míg a női testben születettekben pedig a nőies tulajdonságok erősödtek meg. Majd megjelent a rivalizálás, és az egymás fölötti uralomra, és kontrollra való törekvés, amely ráadásul egyre szeretetlenebb módokon nyilvánult meg. Hogyan is érthettük volna meg egymást, mikor az egyikünk inkább a szív, az érzelmek nyelvén kezdett el beszélni, a másikunkat pedig főként a racionalitás, és az anyagiasság vezette? Majd az eredeti minőségek egyre erősebb túlkapásai következtek be. A férfi minőségeknél az önzés, elnyomás, hatalmaskodás, dominanciára törekvés, olyan technikai fejlesztések, amelyekkel megosztották, irányításuk alatt tarthatták, és ellenőrizték a világot, az aszkétizmusra és elzárkózásra való hajlam voltak a leggyakoribbak. A nőieknél pedig a szentimentalizmus, az álmodozás, az érzékiségre való hajlam, az örömmök extatikus keresése, a társ, illetve a társaság függőség, és a túlzott szabadosság („tedd, ahogy jól esik”). Mindezek bármelyik nemű emberben előfordulhatnak. Az erőteljes és hatalmaskodó férfienergia lenézte, és megfélemlítette a gyenge és sérülékeny női energiát. Ez a külvilágban hódításokként, háborúskodásként, erőszakként, vagy mások kizsákmányolásában és leigázásában, a gyarmatosításban és a rabszolgaságban jelent meg. Ráadásul, hogy hatalmát megtarthassa, egyes korokban minden olyan személyt (főleg nő) üldözött, aki még a teljesség igazságait élte és tanította. Eretnekként és boszorkányként kínozták és tizedelték meg őket. Ezek miatt a teljes földi társadalomra hosszú idő óta a patriarchális berendezkedés lett a jellemző, amit az egyes egyházak, és filozófiai ágazatok is visszatükröztek. Gondoljunk csak a Szentháromságra (Atya, Fiú, Szentlélek), ahol sem az Anya, sem a Leány nem jelenik meg, vagy a Teremtéstörténet azon változatára, ahol csak a férfit (Ádám) alkotja a Teremtő önálló, és teljes lényként, a nőt belőle, ráadásul csak egy darabjából (oldalborda) teremti. Ezáltal az emberiség a női teljesség egy olyan eltorzult képét élte meg, melyet a kiegyensúlyozatlan férfias energia festett elé. Mindez erősítette a nőkben a csökkentértékűséget, az erőtlenséget, az önállótlanyságot, az áldozat-tudatosságot. A "jóasszony" minőséget a hatalom nélküliséggel, a férfinak való alárendeltséggel társította, és rengeteg félelmet, szomorúságot, és fájdalmat okozott bennük. A női teremtő aspektus pedig sok időn keresztül egyedül a gyermekszülésre korlátozódott. Az emberi test és elme megtanulta, hogy a túlélés érdekében szükséges a női pólus visszafogása, elzárása. Ami azt jelentette, hogy elfelejtettünk a teljesség információiról, és sok minőségünket alig, vagy egyáltalán nem működtettünk. A felbomlott egyensúlyról nem csak a feljebb említett dolgok, hanem a fizikai testben megjelenő egyre több betegség is árulkodik. Mivel valójában a test a Lélek és a Szellem

(az eredeti Én teljességének) a hordozója itt a Földön, ezért minden harmóniától való eltérés megmutatkozik rajta.

Mi a teendő, és hogyan:

A nőknek és a női minőségnek meg kell tisztulnia és szabadulnia több ezer évnyi mentális, érzelmi és szexuális elnyomástól, és utána el kell engednie a szenvedés-, és áldozattudatosságot. Ha ez megtörténik, akkor a Női teljesség-energia tisztán áramolhat keresztül a szív-, és szakrális csakrákon. A szív aktiválása a feltétel nélküli szeretet és harmónia energiáit hozza létre. A tiszta szakrális csakra aktiválása pedig kreativitást, teremtőerőt, szenvedélyt, egészséges szexualitást és bőséget eredményez. Ezáltal a nő megerősödhet önmagában, és visszatalálhat az Egységhez vezető útra, és utána mindezt előhívhatja a férfiból is, akinek szintén meg kell gyógyítania a múltat, feloldoznia önmagát egyes tettei miatt. Ahhoz, hogy ezt meg tudjuk tenni, az eredeti női energia beáramlása vált szükségessé a Földre, a jelenlegi maskulin többlet kiegyensúlyozásához, s hogy újból segítsen megnyitni a DNS-ben lévő információkat a teljességünkről. Ahogy ezek az energiák erősödnek, egyre inkább a női elv veszi át az irányítást a férfítól, és a női jelleg fogja vezetni az emberiséget egészen addig, amíg **az egyensúlyi helyzet újból be nem áll mindkét nemből**. A nők egyre inkább kezdenek olyan helyeken megjelenni, amit eddig a férfidominancia jellemzett évszázadokon át, mint például a közszereplés, katonaság, politika, vállalatvezetés. Majd, ahogy a férfiak női oldala is elkezd erősödni, újra képesek lesznek kifejezni a gyengédségüket, és az érzelmeiket, és megmutatkozik befogadó, tápláló, gondoskodó, és meditatív oldaluk is. Ez már egyeseknél láthatóvá is vált, hiszen egyre több szerepet vállalnak például a szülésnél, és a kisgyermekük ellátásában (ami régen csak női feladat volt), és többen kezdenek közülük olyan foglalkozásokat választani, ahol más emberek gondját viselhetik, vagy támogathatnak másokat (tanár, orvos, ápoló, fizioterapeuta stb.).

Kedves Férfiak, és férfias energiák! Itt az idő belátni, hogy az eddigi működési módok nem hoztak, hoznak megnyugtató megoldásokat a Földre, és az emberiség egyre égetőbb problémáira! Sőt, az erőszak, a zsarnokság, és kizsákmányolás, s a háborúk, oly mértékűt öltöttek, melyek felemésztik az életerünket, és bennünket is! **Itt az idő felfedezni, hogy az egyik minőség sem teljes a másik nélkül, és csak a szív vezérelte ész, azaz a két pólus együtt, és egységben tudja a legjobb, legszeretetteljesebb megoldásokat megtalálni, és megteremteni!** Ti csodálatos Nők, és női minőségek! Bocsássatok meg mindazért, amit elszenvettedek, és emlékezzetek vissza arra, kik is vagytok valójában, és mit is képviseltek! S ezzel a fénnel a szívetekben emlékeztessétek vissza a férfiakat is a saját elfelejtett minőségeikre, a teljességükre, és a feltétel nélküli szeretet képességére, mely eredendően minden emberben benne van! Ha a Női minőségek energiája ismét méltó helyére kerül (mind a férfiakban, mind a nőkben), az megteremti a harmóniát, és helyreállítja az egységtudatot, majd utat nyit a lélektársi és ikerláng párkapcsolatok, és a szakrális (testi, lelki, szellemi) szexualitás megélésére. Amikor a két lény energiáinak az egyesülése és összeolvadása kapcsán, egy még magasabb rezgés és teljesség elérése, és behozása történik meg mindkét testbe. Ez csak a párok közötti őszinteség, bizalom, egymás mély szeretete, tisztelete, nagyrabecsülése megléte esetén, és egyenrangúként működve lehetséges. S ez az az egyesülés lesz, amely „megszülheti” az Új Tudatosságot, a Krisztusságot. Azt a Fényt bennünk, amely Csodákat lesz majd képes tenni, olyanokat, melyre régóta vágyik az emberiség. Visszaemel az eredeti Énünkbe, megvilágítja a magasabb igazságokat, és ezzel segít a helyzetekre szeretettel, azaz győztes-győztes megoldást találni, ami majd elhozza a szabadságot, az örömet, és a teljes békét a Földre! „(Forrás: Diósy Kata www.mesterlet.hu)

„Az egyed, férfi, nő egyaránt, tényleges individuummá csak akkor fejlődik, ha a veleszületett szellemi alaptőkét kamatoztatja, ha fejlődik, csiszolja, tökéletesíti szellemét, tehát tudását és érzelmvilágát.”

„Teremte ezért, szítáló ködnél finomabb szellemanyagát kettéosztván, NŐ ISTEN-t meg FÉRFI ISTEN-t. Ez az eleven teremtés IKERÖRVÉNY-ének, Iker FORGATAG-ának kezdete.”

„Tik is két félből vagytok együtt Egy Ember. Ez bennetek, az Ős-Ikerörvény egyensúlya, mely a Nagy Kerék meglódíttatása óta a Létezés biztosítója. Ez a Rend!

Ezért a férfi ne akarjon a nő fölé kerekedni erőszakkal, sanyargatással, a nő meg ne akarjon a férfi fölé kerekedni ügyeskedéssel, csalafintasággal!

Kinek ez osztatott szerepül, kinek az. Egyik föladat sem alábbvaló, nem följobb való.

Átkozott legyen, ki a nemek között ellenkezést szít, mert az az Élet ellensége, az Isten testét rongálja.”

„Minden Kettős Forgósél, Ikerörvény, kicsiben-nagyban, az örök teremtés **Alapigéje pedig: Egy, Egyből kettő, Kettő meg egy.**”

„Beszéltem, Testvéreim – most a szívemben újra csend és béke honol!”

Legyenek fényesek a nappalaitok és csendesek az éjszakáitok!

-a „fogadós”-

aug. 23

„SZENT ÁRULÓ”

„AMIKOR EGY SPIRITUÁLIS GONDOLKODÓ AZT MONDJA MAGÁRÓL, HOGY LÁTÓ, MINDEN, AMIT LÁT, ÉRZÉKEL, AZ EMBERI ELME FELETTI VILÁGOKBÓL ÁTMEGY AZ Ő ELME TUDATOSSÁGA (EGO) SZŰRŐJÉN, TANULTSÁGA, HITRENDSZERE, VALLÁSA SZERINT.”

Balian: **Mit ér Jeruzsálem?**

Saladin: **Semmit... És mindent!**

Mit érne, ha valaki pontosan tudná, hogy az összezavart, elhazudott és átírogatott történelmünkben István király népe árulója, vagy éppen megmentője volt-e? Mit érne, ha biztosan tudhatnánk, hogy hol is siklott ki a magyar ősiség, hogyan veszítettük el a hagyományt és az Ős Tudást?

Semmit. Hiszen akkor is abban a cipőben lennénk, mint most, ha tudnánk.

És MINDENT, mert bizonyosságot kaphatnánk. Egyfajta „igazságtételt”.

Ehelyett vélt, vagy valós részismeretek alapján, ki-ki a saját, mostani, körbebástyázott identitása mentén próbál valamiféle „szent” háborút vívni, következtetéseket levonni, hogy az igazát bizonyítsa. Több, kevesebb sikerrel.

Egy biztos: Őseink is emberek voltak, a maguk erényeivel és hibáival. Akár helyesen, akár helytelenül cselekedtek is, nélkülük mi most nem lennénk itt.

Mindannyian megküzdöttek a maguk démonjaival, és ebben a küzdelemben volt, aki jelesre vizsgázott, de volt olyan is, aki megbukott. Mindenki a saját üdvösségének a kovácsa. Egy „átlagember” is, és egy „király” is. De a király helyes, vagy helytelen tettei az egész országra visszahatottak.

Egy szakrális hierarchiában ezért került az érdemben és jellemben legkülönb a legmagasabbra. Régen...

És még így sem biztos, hogy helyes döntések születtek.

Népe árulója volt-e István?

Nem tudom. Sorolhatnék hosszasan érveket mellette, és legalább ugyanannyit ellene. Tények és tényeknek hitt fikciók útvesztőjében tévelygünk, amit vélhetően, szándékosan építettek nekünk. Egy biztos, hogy Rómát nem tudta (és talán nem is akarta) elutasítani... Ennek viszont az Ősiségünk szempontjából súlyos ára volt.

Szent volt-e István?

Az én véleményem szerint egyáltalán nem. De a Turul Nemzetség vérvonalából származott.

(Emberi sorsa –és a dinasztiajéé is- karmikus következmények súlyától volt terhes, aminek oka kellett, hogy legyen.)

Bármit tett is, vagy nem tett, lelke megméretett Atyánk, az Arany Nap színe előtt.

Ahogy majd a mienk is meg fog méretni. De legalább itt élünk, itt élhetünk MAGYARKÉNT, ebben a csodálatos országban.

A valódi „szentséget” pedig nem a Vatikán értékrendje határozza meg, hanem a tetteink, és azok Nap Atyánk előtti megmérettetése.

Éljünk hát méltón Őseinkhez, legyünk tisztelettudók és hálásak, hogy általuk itt lehetünk!

Keressük az igazságot, a gyökereinket, de ne ítélkezzünk túlságosan szigorúan!

Igaz hőseink tetteire emlékezzünk büszkén (akkor is, ha most még a sötét erők ezt igyekeznek is meggátolni), legyenek számunkra fénylő példaképek. Az elbukottaknak pedig bocsássunk meg. Emberek voltak, mind ittak a keserű pohárból. Megmérettettek, ahogyan mi is meg fogunk.

Rajtunk most van a sor, hogy bizonyítsuk igaz magyar lelkiségünket. Legyünk méltók, legyünk jobbak, hogy a mi kései utódaink számára ne legyen kérdés, hogy mi jól éltük-e meg az őseinktől ajándékba kapott magyarságunkat.

Kezdetnek talán jó volna újra megtalálnunk Égi Szüleinket:

„Ősnépeink nemzeti istenségükként és egyúttal hitregei ősatyjukként a Napot, azaz ennek megszemélyesítését, a Napistent, tisztelték, akit a tulajdonképpeni magyar törzs Magyar (másként: Mag, Magor, Megyer, Magar, Makar) néven nevezett és a nemzet névadó ősatyjának és legelső, regebeli fejedelmének is tekintett.

Viszont minden földi életnek és így az embereknek is regebeli édesanyja maga a Föld, azaz megszemélyesítve, a Földanya, vagyis Tündér Ilona, az Élet Anyja. Tündér Ilonának és a Napistennek, azaz tehát Magornak nászát minden tavasszal a napéjegyenlőség idejében ünnepelték. Kizárólag a napéjegyenlőség szent ünnepe napján és éjszakáján tartották nászukat a fiatal magyar párok...

A Naptól a Földre származó erő a földi életjelenségek létrehozója, s ilyen tehát a lélek is, amely minket élőkké és a legfejlettebb alakban: emberré, (ősnyelvünk szerint: magyarrá) tesz, vagyis tehát mindnyájan a Nap fiai, gyermekei vagyunk. A Napistentől származik belénk azon „isteni

szikra”, amely bennünket életre kelt, emberré fejleszt, és amely holtunk után el nem enyészik. Ez „a lélek halhatatlansága” igazi magyarázata, értelme is.

Ha lelkiismeretünk szavát követjük, azaz Magyar Napatyánktól örökölt lelkünkre hallgatunk, ez annyi, minthogyha a Napisten szeretetteljes atyai tanítását, az általa megadott igaz törvényeket követnők.

Minden létezőnek eredete, ős oka, előidézője az Ég, azaz Isten, vagyis a mindent létrehozó Természet örök és emberi ésszel föl nem fogható egysége, amely egység költői megszemélyesítése: a fenséges, „Öregösten” Nagy Isten. De mindez nem akadályozta őseinket és nem szabad akadályozzon bennünket sem abban, hogy szerető, gondviselő és bennünket oktató, tanító édesatyánk iránt, azaz a Napisten iránt is, a legmélyebb tisztelettel és szeretettel viseltessünk. A teológusok ama ellenvetésére pedig, hogy ezek szerint tehát őseink a Napot imádták, azt felelhetjük, hogy **őseink tulajdonképpen sem a Napot, sem senki mást nem „imádtak” — a szó mai értelmében —, csupán szerették és tisztelték, mint ahogy a jó és hálás gyermek szereti és tiszteli édesatyját, anélkül hogy „imádná” őt.**

Őseink táltosai erkölcsi tanítása egyik sarkalatos pontja, sőt legfőbb alapja tehát ez volt:

Aki lelkiismerete szavára hallgat, azt soha el nem némítja, az soha az igaz útról le nem tér. Az ember tévedhet, lehet önző, pártos, részrehajló; az írott malaszt, a szabályok lehetnek tévesek és a változó viszonyok, körülmények folytán elavulhatnak. Ami néhány századdal, avagy ezredévvvel ezelőtt helyes és szükséges volt, az ma lehet helytelen és káros. Egyetlen tanítás, egyetlen törvény van, amely örökké igaz marad, amely az adott körülményekhez alkalmazkodik: az élő lelkiismeret, amely sohasem avul el, mint az írás és sohasem téved, sohasem pártos, mint az ember. A lelkiismeret, isteni szózat, és aki erre hallgat, bűnös sohasem lesz.

A kerek aranytükör a Napra hasonlít, amiért őseink a Nap jelképének is tekintették, de mivel a tükör nekünk arcunkat megmutatja s ezért a tükröt arcunk, hajunk, külsőnk, azaz testünk gondozásához használjuk, ugyanúgy a nem anyagi, hanem lelki tükröt, azaz a lelkiismeretet, lelkünk gondozásához kell használnunk. A Nap, azaz a Napisten, és a lelki tükör, egymással a legszorosabb eszmei összefüggésben vannak, mivel a lelkiismeret szava nem más, mint a Napisten szava. Vagyis: amit a Lelkiismeret Aranytükre mond: az Édesatyánk, a Napisten tanítása. Ha szavát követjük: a helyes útról le sohasem térendünk, nem „tévedünk el” s az életben boldogok, nyugodtak és megelégedettek leszünk. Ez volt magyar őseink erkölcsi és vallási fölfogásának legfőbb alapja. Amely oly nemes és fennkölt fölfogás, hogy megismerése őseink iránt nem csupán a legmélyebb tiszteletet kell ébresszen, de amit ma is követendő példának kell tekintenünk.” (Magyar Adorján: A LELKIISMERET ARANYTÜKRE / 1. rész)

"Kelő napos aranyfürtöcskédre,

Hét sasröptényi magas Ég-atyácskád teremtette

Hét oldalú szent sipkádát tedd föl!

Tündököltessed föl! Hétoldalú szent házadnak

Aranyrészekből alkotott hét ajtaját

Tárd széjjel!

Kelő napos aranyfürtödöt

Abronskerék módra menő kerek Földre

Sugározzad ki!"

„Beszéltem, Testvéreim – most a szívemben újra csend és béke honol!”

Legyenek fényesek a nappalaitok és csendesek az éjszakáitok!

-a „fogadós”-

A KESKENY ÚT ÉS A KÉT ÖSVÉNY

A Női- és Férfi minőséggel kapcsolatban el kell gondolkodnunk a Nap és Hold jelképeinkről is.

A Megértéshez viszont meg kell tennünk egy „szellemi” utat.

A világ legkülönbözőbb helyeiről és teljesen eltérő történelmi időszakokból származó számtalan olyan ábrát találhatunk, melyeket alaposabban szemügyre véve, valami különös hasonlóságot fedezhetünk fel közöttük.

Mivel ezeket az alkotásokat csak szigorú szabályok szerint készíthették - főleg, hogy legtöbbjükön különböző istenek szerepelnek -, felmerül a kérdés, hogy mit mesélnek az ábrák?

Ha figyelembe vesszük azt a tényt is, hogy évezredek és történelmi korokon átívelő szimbólumrendszerrel lehet szó, el kell gondolkodnunk azon, hogy megértettük-e az üzenetüket?

Egy olyan üzenetet, TUDÁST hordoznak ezek a képek, melyeket csak kevesen értelmeznek helyesen.

„ A dolgok mértéke, az emberiségnek a létezésről való tudása, amely mindig megvolt, ma is megvan, de az emberek többsége számára elveszett, eltemetődött, meg nem valósítható... arról néha csupán egy-egy magányos ember, vagy kisebb zárt közösség tudott. „

A „táltos-hagyományokból” kiindulva is elindulhatunk ezen a „szellemi úton”, aminek megtétele után ki-ké azt tesz, amit lelkisége diktál.

Kezdjük az elején:

„TEREMTE EZÉRT ISTEN, SZITÁLÓ KÖDNÉL FINOMABB SZELLEMANYAGÁT KETTÉOSZTVÁN, NŐISTENT MEG FÉRFIISTENT. EZ AZ ELEVEN TEREMTÉS IKERÖRVÉNYÉNEK, IKER FORGATAGÁNAK KEZDETE.”

(Ez az „Egy, egyből kettő, kettő meg egy. „)

„Istenanyánk, a homlokán Holddal ékes Boldogasszony elfoglalta a Földet. Férje, Istenatyánk, a Naporcájú pedig a főső egeket.” Az „Ős-Sejtés”, homlokán Holddal ékes Istenanyánkba szorult.

Tehát Napbaöltözött Nagyboldogasszonyunk különleges „képességet” kapott, amit csakis a Nők örökölhettek.

Nem véletlenül Ő az, aki az Ég és a Föld között közvetít. Ő volt **Anahita** (a sumeroknál: **Inanna**).

„A zoroasztrizmus (mazdaizmus) hajnalán Apam-Napat volt a teremtő és vízisten és Anahita, (Arđvi-Sura Anahyta) a Vizek Úrnője, akinek ebben az aspektusában lótuszvirág volt a szimbóluma.”

"Anahita istennő az egész világmindenség felelőse. Ahura Mazda bízta meg a feladattal, hogy felügyeljen minden teremtményre.,,

Inannaként ő volt az a sumer istennő, aki birtokolta „az Ég Országútján járás tudományát”.

Neve: ÉG-FÖLD SZÜLTE volt. Ő volt Utu (SAMAS) sumer NAPISTEN ikertestvére.

/Jelképei: Hold, nyolc ágú csillag: Vénusz, oroszlán, szarvas, kerecsensólyom, amely a Naptól (Napistentől) származás őshitét volt hivatott hirdetni a világnak!/

Amikor Gilgames (NIMRÓD) „aki mindent látott, egészen a világ végéig, aki ismerte az írástudók minden bölcsességét, titkát, aki látta a rejtett misztériumokat, és aki hírt hozott az özönvíz előtti időkről”, megkereste dédapját, ÚTNAPISTENT (Noét), hogy Enkidu (a NEANDERVÖLGYI) halála után felkutassa az ÖRÖK ÉLETET MAGÁNAK ÉS A NÉPÉNEK, Sziduri-Szabitu varázslónő azt mondja neki: „Az örök életet, amit keresel, nem fogod megtalálni. Mikor az istenek az embert alkották, halálra szánták az emberiséget, az életet a maguk kezében

tartják. Nem volt itt soha átkelés, soha eddig senki át nem gázolta a tengert. Csak SAMAS (UTU) – NAP ISTEN - gázolta át, a hős. De SAMASON kívül ki megy át még rajta? Nehéz az átkelés, nehéz az út oda, mély a halál vize, elzárja az utat. Hol is akarsz átkelni a tengeren? És ha elérsz a halál vizeihez, mit akarsz tenni?

Soha még egyetlen halandónak sem sikerült átkelnie a halál vizén.”

Az Örök Élet keresése végigkíséri az ember történetét:

Az ember evett a „TUDÁS FÁJÁRÓL”, amitől „az ember olyanná vált, mint egy az istenek közül, ezért az élet fája el lett zárva a Biblia szerint.

A Hagyomány szerint az ember teremtésekor Ég-isten atyánk nézte őket, Föld-isten anyánk, a homlokán Holddal ékes fejedelemszöny, Boldogasszony képében a körtefa lombja közül szóla hozzájuk: Kedvesek vagy tok nekem, meg atyátoknak, az Ég Istenének.

Aztán Ég-isten atyánk így szólt az emberhez: - Teremtő atyátok vagyok, az Egy-Örök-Isten Férfi-Fele. Tik is két félből vagytok együtt Egy Ember. Ez bennetek, az Ős-Ikerörvény egyensúlya, mely a Nagy Kerék meglódíttatása óta a Létezés biztosítója. Ez a Rend!

„Ahogy Fent, úgy Lent!”

Azonban ebben a „Rend”-ben valami történt.

„ Változások **HÉT SZENT IGÉJÉT OLTÁK** az istenek minden teremtményükbe, azok meg tovább adák származékaiknak.”

„Végezetül teremték az embert, s arra rá is faragának, mert **HÉT ÁG**-on próbálkoztak, de abból csak **HÁROM ÁG**-on tekeredett **HOZZÁJUK MÉLTÓ TEREMTMÉNY.**”

„**NÉGY ÁG-ON FELEMÁS LÖN, FÉL MEG HARMAD ÚTON ISTENORCÁJÚ, EMBER MEG BAROM KÖZÖTT ÉS AZOK BÉKEVEREDTEK AZ EMBEREKBE.**”

Az emberiség esetében is belénk oltották a „Változások HÉT SZENT IGÉJÉT”, azonban nem mindegyik „Ág” lett az ÉGI SZÜLEINKHEZ MÉLTÓ TEREMTMÉNY!

Ezek a „nem méltó”, „felemás”, „kevésbé Istenorcájú” ember-ágak „BÉKEVEREDTEK AZ EMBEREKBE”!

EZ A TITOK NYITJA!

„Ég-isten atyánk nézte őket, Föld-isten anyánk, a homlokán Holddal ékes fejedelemszöny, Boldogasszony képében a körtefa lombja közül szóla hozzájuk: Kedvesek vagy tok nekem, meg atyátoknak, az Ég Istenének.”

DE NEM VOLTAK EGYFORMÁK!

Ezért NAPATYÁNK ÉS NAPBAÖLTÖZÖTT NAGYBOLDOGASSZONYUNK megtanították az utat ahhoz, hogy a „BÉKEVEREDET” emberiség, melyben jelen volt a jó és immár a rossz is, hogyan válhat „ISTENORCÁJÚVÁ”:

A FÉLIG-MEDDIG EMBEREK HOZZÁTOK IGAZODJANAK, HOZZÁTOK, KIK SEJTETEK, ÉREZTEK, ÉSZLELTEK ÉS TUDTOK!

AMAZOK LÁBATOK TAPOSTA ÖSVÉNYEKET JÁRJANAK, HOGY BENNÜK IS TEREBÉLYESEDHESSÉK ISTENSÉGÜNK CSIRÁJA.

Az utasítás egyértelmű volt. A hierarchia is. Megszabták, hogy kit kell követni.

(Ezért volt a magyaroknak táltosok által beavatott, szakrális királya. Addig nagyok is voltunk, amíg betartottuk az ÉGI TÖRVÉNYT...)

Ezt az utat járták a mágusok, táltosok, pálosok, misztérium iskolák beavatottjai, bölcsek, buddhisták, Zen mesterek... HUNOK és MAGYAROK, szkíták, pártusok, sumerok...

„A mennyek országának valamely régiójába tértek vissza a vízözön előtti őseink, valamint ide tér vissza minden egyes ember, aki már ÉLETÉBEN szembenézett a halállal, és legyőzte azt; akár mint harcos, akár mint beavatott táos, mágus, pap.”

AZ ÖRÖK ÉLET FÁJÁNAK MEGTALÁLÁSÁRÓL SZÓL A TANÍTÁS:

A különböző emberfajok (homo erectus, homo neanderitis, homo sapiens) „BÉKEVEREDÉSE” miatti biológiai változások (tobozmirigy elzáródása) szinte lehetetlenné tették az ember „ISTENARCÚVÁ” válását.

Az emberi agy szerkezete magyarázatot adhat a megértéshez.

Agyunk jelenleg három elkülöníthető részből áll: legfelül van a hüllőagy (ösztönök)= (TEST), aztán a limbikus rendszer (érzelem) =(LÉLEK), majd ekörül az új agykéreg (gondolkodás, tudás)=(SZELLELEM).

Az új agykéreg volt a „Tudás fája”. Az elme. Itt az ego és a hamis önazonosulás.

Az „Örök élet” fája viszont el lett zárva. Ez a belső, limbikus rendszer. A lélek helye az agyban a TOBOZMIRIGY (legalábbis energetikai szempontból). Az agy közepén „el van zárva”. (Itt van az úgynevezett koronacsakra, a hetedik csakra.)

(A jóga, meditáció, elme kiürítése, hét szintes beavatási gyakorlatok olyan formák, amikkel a „TUDÁS FÁJA”, azaz az új agykéreg kikapcsolható, és új idegsejtek közötti kapcsolatokat építhetünk a limbikus rendszerben, így egyszer csak kinyílik a tobozmirigy... megvilágosodás jön...)

„A görögök szerint „A BUKÁS MOTÍVUMA”: - A KOZMIKUS KATASZTRÓFÁT EGY TEREMTETT (ISTENI) LÉNY HIBÁJA VAGY ELBIZAKODOTTSÁGA OKOZTA.

E VÉTEK KÖVETKEZMÉNYE AZUTÁN AZ AZ EMBERI ÁLLAPOT, AMELYNEK LEKÜZDÉSÉRE A TUDÁS IRÁNYUL!”

Ez a „bukott állapot” addig tart, amíg az egyensúlyi helyzet újból be nem áll mindkét nemben.

Itt az idő felfedezni, hogy az egyik minőség sem teljes a másik nélkül, és csak a szív vezérelte ész, azaz a két pólus együtt, és egységben tudja a legjobb, leghatékonyabb megoldásokat megtalálni, és megteremteni!

Az Örök Élet megtalálása és az „ÉG ORSZÁGÚTJÁN JÁRÁS TUDOMÁNYA”:

Mivel a Nő és a Férfi nem egyforma (ám csak ketten Egyek), nem biztos, hogy ugyanazon az ösvényen tudnak emelkedni, Fényesedni, hogy a végén az egyensúlyt visszaállíthassák önmagukban is és a világban is:

HOLD (Táltos):

„A nem-ellenállás bizonyosság és magaslat. Keresztülengedni. Semmivé válni.”

„LUNÁRIS” ÖSVÉNY:Egy „lunáris” ösvényen – Ízisz útján – az ember felsőbbrendű entitások engedelmessé válhat. Ezen irányzatok nyíltan kimondott célja feloldani az Ént, mint középpontot – „az óceánban feloldódó só szemcse mintájára” – e személytelen valóságban, s ilyenformán számukra az „önigenlés”, a „harc” s a „szellemi uralom” végső soron értelmezhetetlen fogalmak.”

Vannak Buddha-émlékek, amelyek üres trónust ábrázolnak. Nem gyengeség, hanem gyengédség. Nem engedékenység, hanem kiengesztelődés. Ez az, amit a hinduk úgy hívnak, hogy a létben való feloldódás. Ez a kínai tao. Ami nem a személyiség szétfoslását jelenti, hanem hogy az emberben a létrontó erők sűrű magja a lét pozitívumában elolvad. Ami az idill. Amit a hinduk nirvánának neveznek. Ami a vallások szerint az üdv.”

A „semmiben való feloldódás” nem mindenki számára tűnt „kívánatosnak”:

„En-Ki látta népének, a Nap Fiainak nagy ínségét, elküldte hozzánk égi követeit. Elsőként is Fénylátót küldött, akit sumír nyelven Zarathustra-nak, Fényadónak neveztek, hogy a MEGREFORMÁLT ISIS NAPVALLÁS új hitével egységben forrassa össze a menekült szkíta törzseket.”

Az sem véletlen, hogy bár a Hold volt az egyik jelképe, a neve mégis csak NAPBAÖLTÖZÖTT NAGYBOLDOGASSZONY volt ISTENANYANKNAK.

NAP (Harcos):

„SZOLÁRIS” ÖSVÉNY (Mithrasz – Állítólag „csak férfiak” gyakorolhatták...):

„A léleknek új, és egyre nehezebb megpróbáltatásokat kell kiállnia, amelyeken győzedelmeskedhet, de el is bukhat.” Felsőbbségét most azon szellemi lények világa felett is meg kell szereznie, akik testen túli voltát folyamatosan feltárják számára.”

„A LUNÁRIS ösvénnyel szemben a mágikus, „szoláris” ösvényen éppen az a legfontosabb, hogy ezekkel az entitásokkal szemben megőrizzem saját, autonóm létem; ez azonban másképpen nem lehetséges, mint legyőzésükkel. El kell ragadnom tőlük az általuk hordozott „sorsmennyiséget”, hogy megszerezhessem befolyásukat s átvehessem felelősségüket.

A mágikus hagyomány a szellem világát alapvetően úgy fogja fel, hogy határozottan megőrzi a nem pusztán testi és személyi értelemben vett individuum eszméjét, amin egy mindenek „feloldódása” után is fennmaradó, pozitív középpontot ért.

A mágikus hagyomány a szellem világát nem afféle idilli állapotnak, netalán differenciálatlan egyetemességnek látja, hanem korlátozatlan, mélységi erők egy egyszerre szabad, félelmetes és derűs állapotban való létének. Ezek az erők akkora feszültségek összjátékai, hogy ezekhez képest, amit közönségesen harcnak neveznek, egyszerű, felszíni nézeteltérés. E világban minden egyes entitás csak annyiban tud fennmaradni, illetve individualitásában sértetlen maradni, amennyiben képes az őt mozgatni s asszimilálni törekvő más entitásoknak ellenállni, ellenszegülni. Szabad világ ez, amelyet nem hat át semmiféle gondviselészerű terv, s nincs alávetve egyetlen olyan – teleologikus és apriorisztikus – irányító törvénynek sem, amelyet a különféle erők követni kényszerülne. Az igazi a priori: ezek az erők. A törvények s rendszerek nem egyebek, mint ezen erők organizálódásának melléktermékei; egy olyan, még hatalmasabb erő jelei, amelynek sikerült elsöpörni, magába olvasztani s egyesíteni a neki alávetett erőket, ily módon csökkentve az egymásnak feszülő erők őseredeti káoszát.

A magasabb létszint a nálánál gyengébb hatalmakra mély örvényként hat, amiket – bármikor ha közelébe kerülnek – magába szív s ural. A titka, hogy ebből a helyzetből, hogyan lehet győztesen, vagyis a saját autonómiát megőrizve kikerülni: a kitartás. Ha valakit körbevesz egy erő, de nem képes őt elsöpörni, megfordul a kocka s ő fogja az erőt elsöpörni, uralni. E feszültségteli világban nincs pihenő vagy biztonságos zóna: nem uralkodni annyit jelent, mint uraltnak, alávetettnek lenni.”

De végül bármelyik ösvényen is került valaki a Hetedhét Világba, a vége az „ISTENARCÚVÁ” „válas volt.

TEDD EGGYÉ A KETTŐT!

„Az egy kettő, a kettő Egy!”

Ezért van ISTENANYÁNK és Mágus Ősapánk:

„A Nagy Istentől kapott őstudás: Jo-Tengri, azaz Jóisten mellé a Szűz Anyát, Anahytát helyezi, s ezt az isten-párt állítja a földi életnek példaképül. Médnek nevezett elődeinknek ez a jóságos (természet)-hite alakította ki azt a társadalmi rendet, mely a mészárosok vezetésével lelki nyugalmat és társadalmi jólétet biztosított az állam lakóinak.”

EZÉRT KELL A TÁLTOS (Magor) ÉS HARCOS (Hunor) is EGYÜTT.

„Az egy kettő, a kettő Egy!”

De az ÉGI UTASÍTÁS EGYÉRTELMŰ:

A FÉLIG-MEDDIG EMBEREK HOZZÁTOK IGAZODJANAK, HOZZÁTOK, KIK SEJTETEK, ÉREZTEK, ÉSZLELTEK ÉS TUDTOK!

AMAZOK LÁBATOK TAPOSTA ÖSVÉNYEKET JÁRJANAK, HOGY BENNÜK IS TEREBÉLYESEDHESSÉK ISTENSÉGÜNK CSIRÁJA.

Ha ez így lesz, újra nagy lesz MAGYAR NEMZETÜNK, és büszkék lesznek ránk az ÉGI SZÜLEINK: Napatyánk (Turul) és Napbaöltözött Nagyboldogasszonyunk (Csodaszarvas).

„Beszéltem, Testvéreim – most a szívemben újra csend és béke honol!”

Legyenek fényesek a nappalaitok és csendesek az éjszakáitok!

-a „fogadós”-

„LÁNDZSA-TOLLAS HOLLÓK RÖPTE”

„Nincsen árnyék fénytelen, de fény van árnytalan.”

„A régi istenek mind élnek, csak szunnyadnak, mert a lelkeket béolták ellenük sivatagos babonával. Az emberek vakságukban hamis istent imádnak, valójában ÁRMÁN-t (Sátánt)”

„Ha a nép elfordul saját Védelmező Istenétől és ahelyett más nép védelmező istenét imádja, aláveti magát ama népnek is, melynek istenét elfogadta. „

„A régiek hallották az Ég szavát. Hallották, mert ügyeltek rá. Ezért voltak erősek, hatalmasok, nem ilyen beszari nyomorultak, mint a mostaniak”.

„TEREMTE EZÉRT, SZITÁLÓ KÖDNÉL FINOMABB SZELLEMANAGYAT KETTÉOSZTVÁN, NŐISTEN-T MEG FÉRFIISTEN-T. EZ AZ ELEVEN TEREMTÉS IKERÖRVÉNY-ÉNEK, IKER FORGATAG-ÁNAK KEZDETE.

Az Ős-Sejtés homlokán Holddal ékes Istenanyánkba szorult.

Ezt a nöstények, minden faj nöstényei tovább adják nöstény ivadékaiknak.

Ez az oka, hogy az ősök szellemanyagából a leánynak elegendő négy rész. A fiú gyerekbe öt szükséges, mert bele nem szorul az ős-sejtelemből.”

„Istenanyánk ereje alkotó,

Istenatyánk ereje alkotó.

Két Erő Forgataga teremtés.

Két VÍZÖRVÉNY-ként ölelkeznek, két FORGÓSZÉL-ként ölelkeznek.

Mindenikben van hatalmasság, mindenikben van erősség, mindenikben van gyöngédség, mindenikben van szeretet.

Hímekben hím erősség, hatalmasság, gyöngédség, szeretet, nöstényben nöstény hatalmasság, erősség, gyöngédség, szeretet.

Egyenértékűek ők, vonzódnak.

Ami egyikben mély, a másikban magas, ami egyikben homorú, másikában domború, - egymásba illenek, mint zárba kulcs.

Egymásba illenek, mint nőbe férfi.

Egyikük sem tétlen, mindenik tevékeny.

Nőstényé nőstény tevékenység, hímé hím tevékenység.

Látszatra gyakran egyik tétlen, a másik tevékeny.

Ez látszat csak.

Kalapács meg Üllő együtt tevékenyek!”

Ez az Ős-Förgeteg, Ős-Örvénylés titka!

Minden Kettős Forgószél, Ikerörvény, kicsiben-nagyban, az örök teremtés Alapigéje pedig: Egy, Egyből kettő, Kettő meg egy.

„Istenanyánk, a homlokán Holddal ékes Boldogasszony elfoglalta a Földet. Férje, Istenatyánk, a Naporcájú pedig a felső eget.

Föld meg Ég örök szerelemben maradának.

Amikor bimbó feslik, rügy fakad, fűszál tör föl rög alól, gabona szökik szárba, kalászbba, fa gyümölcsözik, madár kel ki tojásból, ember, állat fogan, születik, az mind Földanyánk, Égatyánk nemzése, az ő örökön örökös teremtésük!”

„ Változások HÉT SZENT IGÉJÉT OLTÁK az istenek minden teremtményükbe, azok meg tovább adák származékaiknak.”

„Végezetül teremték az embert, s arra rá is faragának, mert HÉT ÁG-on próbálkoztak, de abból csak HÁROM ÁG-on tekeredett HOZZÁJUK MÉLTÓ TEREMTMÉNY.”

„NÉGY ÁG-ON FELEMÁS LÖN, FÉL MEG HARMAD ÚTON ISTENORCÁJÚ, EMBER MEG BAROM KÖZÖTT ÉS AZOK BÉKEVEREDTEK AZ EMBEREKBE.”

A VADKÖRTEFÁRÓL:

Így beszélgettek, nő meg férfi, és a virágzó körtefához indultak.

Ég-isten atyánk nézte őket, Föld-isten anyánk, a homlokán Holddal ékes fejedelemasszony, Boldogasszony képében a körtefa lombja közül szóla hozzájuk:

- Férfi, tégedet Os-nak nevezlek, mert leginkább medvére emlékeztetsz!

- Asszony, sejtelkedben szellemem továbbvivője, tégedet pedig Joi-nak, mert fürge vagy, kecses, mint gyík és hajlékony, mint kígyó.

Kedvesek vagy tok nekem, meg atyátoknak, az Ég Istenének.

HATALMAT ADUNK NEKTEK E FÖLDÖN, - A FÉLIG-MEDDIG EMBEREK HOZZÁTOK IGAZODJANAK, HOZZÁTOK, KIK SEJTETEK, ÉREZTEK, ÉSZLELTEK ÉS TUDTOK!

EZEKET MEGELŐZŐ EMBER-ERÉNY NINCSEN ISTEN-TŐL.

AMAZOK LÁBATOK TAPOSTA ÖSVÉNYEKET JÁRJANAK, HOGY BENNÜK IS TEREHÉLYESEDESSÉK ISTENSÉGÜNK CSIRÁJA.

Elsők legyetek minden vadölő vad között, de irgalmasok legyetek a többi vadölő vadhoz, kíméletesek zsákmány-vadaitokhoz!

Vadölő vadaitokhoz irgalmasak legyetek, ne egyétek el azok részét, mert azoknak csak mancs, fog meg köröm adatott, nektek Ész is.

Nyájakat, csordákat, méneseket tereljtek!

Azok hulladékain erdők, mezők vadölő vadai éljenek, ti ne egyetek dögöt.

Nyájaitok, guláitok, méneseitek azok ölendő vadai elől legelik a mezők fűvét, ők meg testvéreitek.

Fű, fa, madár, állat, csúszómászó, a legkisebb bogár is testvéretek. Mindvalahányuk e Világ örököse - részük van benne!

Az első emberek megszeppenve kérdezők:

- Ki vagy te szitaló ködnél finomabb szellemanyagból körtefa lombja közt lebegő szépséges asszony?

- Teremtő anyátok vagyok, az **EGY-ÖRÖK-ISTEN** Asszony-Fele!

Isten Atyánk a felhők mögül rájuk derülve szóla:

- Teremtő atyátok vagyok, az **Egy-Örök-Isten** Férfi-Fele. Tik is két félből vagytok együtt Egy Ember. Ez bennetek, az Ős-Ikerörvény egyensúlya, mely a Nagy Kerék meglódítása óta a Létezés biztosítója. Ez a Rend!

Ezért a férfi ne akarjon a nő fölé kerekedni erőszakkal, sanyargatással, a nő meg ne akarjon a férfi fölé kerekedni ügyeskedéssel, csalafintasággal!

Kinek ez osztatott szerepül, kinek az. Egyik föladat sem alábbvaló, nem följobb való.

Átkozott legyen, ki a nemek között ellenkezést szít, mert az az Élet ellensége, az Isten testét rongálja. Szennyet faljon, része ez legyen!"

„Os, az első istenorcájú emberhím, érezte asszonya lehelletét, csábító, jó szagát és magához vont a körtefa alatt.

Ott, a hol Boldogasszony virágos lombok közül szála hozzájuk, ama szent körtefa alatt, ikrek fogantak szeretkezésükből.

A fiúk egyike szakasztott apja volt, ezért őt a medve másik nevével Bor- nak nevezték. Mackómozgású, vállban-erős, nagyalvó fiúgyerek volt.

Ikrek másikába Ló-ágról szorult izgás-mozgás. Ő lábban-erős, fürge-mozgékony csikófiúcska volt, ezért őt a ménlő akkori nevével MÁ-nak nevezték. Míg picinké volt, Maci-nak becézték, mint mifelénk manapság is a kicsikót.

A népek egy része Bor-t vallja ősenek, másik része MÁ-t. A lovasnépek MÁ-ra esküsznek. Mink, Három Ős utóda magyarok is.”

A HETEDIK NAP UTOLSÓ ÓRÁJA:

(Az ŐS-SEJTÉS ereje az ŐS-ISTENANYÁ-ban)

„Ekkor az Egy-Örök-Isten Férfi-Fele ketté vált.

Rossz része piros bikává változott, Jó része kékké.

Hét kört körözve bömbölve összezsaptak, kilenc kört körözve ismét összezsaptak, hét éjjel, hét nappal át szakadatlan, de nem győzték egymást.

Szájuk habzott, szemeik forogtak, verötték omla róluk.

Tavak meg folyók eredtek küzdő terükről,

forgó szemeikből villámok cikáztak körbe a Földön, erdők égtek.

Isten Anyánk csak nézte, nézte véget nem érő küzdelmüket, férje örlődését.

Szitaló ködnél finomabb szellemanyagából vízirózsa kelyhében leánnyá testesült.

Aranyos hajából ostort fonván, csépölte,
ütötte, verte a piros bikát, mígnem annak térde megcsuklott.

A küzdelmet föladván, elvágatott Nyugat felé.

Ez a hetedik nap utolsó órájában volt, Újhold idején.”

„A BÜÜN hitvilágában a „szellemananyag" Mennyiséggel és Minőséggel rendelkezik, van Kvantuma és Kvalitása.

Kezdetben ez az egész az Ős-Istenség anyaga volt, a legkisebb Kvantumában is az istenséget hordozó Értelemmel és Érzelemmel. Az Istenség ebből a szellemananyagból alkotta a világot, ebből manifesztálódott Nő- meg Férfi-Isten- né, ebből van - negatív minőséget kel telve - az ártó szellem, aki kívül rekedt az IKERÖRVÉNYLÉS-en és ellene hat, mint rontó, fékező erő.

Az emberekbe is ebből jutott és jut, közvetve, vagy közvetlenül. Ez a szellemananyag adagolható-szétosztható, összeadható, átadható. Például az elhunytak szelleme egyben, vagy több részben, több felé osztható szét, akárcsak az öröklött vagyon. Csak az a szellemkvantum veszik kárba, mely a sátánhoz jut (aki e hitvilágban ÜDAG, ÁRMÁN).”

„A HALÁL NEM AZ ÉLET ELLENTÉTE. A SZÜLETÉS ELLENTÉTE, A FÖLDI ÉLET HÁTSÓ KAPUJA.”

„Holta után az egyén szelleme fölszabadul a test korlátaiból és vagy önálló Szellem lény-ként él tovább, vagy újraszületik, - vagy visszatér az ISTENSÉG-be.

Az önálló szellemi léthez szellemananyag Mennyiségre és Minőségre van szükség. Ezt az állapotot csak azok érik el, akik gazdagították lelküket, gyarapították tudásukat, finomították érzelmvilágukat és cselekedtek - lehetőleg jót.”

„Miképp az örökséget osztják, a jó lélek szétoszthatja szellemét rokon utódokba, vagy bárkibe, ha akarja. Az obi ugoroknál négy fiúba, vagy öt lányba, a rábaközi hagyományban szintúgy. A lányba elegendő kevesebb, mert ő ŐS-SEJTÉS-t is örököl az ŐS-ISTENANYÁ-tól. A Mennyiség, a szellemkvantum azonban e „jobb” Minőséggel együtt sem lehet több, mint a fiúban, ezt az Ikerörvény kizárja, mert fölborulna az egyensúly.”

„Az egyed, férfi, nő egyaránt, tényleges individuummá csak akkor fejlődik, ha a veleszületett szellemi alaptökét kamatoztatja, ha fejlődik, csiszolja, tökéletesíti szellemét, tehát tudását és érzelmvilágát. Másként nem tud „megállni” - mint önálló egyéniség - holta után a szellemek világában.”

„A másvilág - az uráli népeknél „tükörképvilág”. Az Ikerörvény, Iker forgószelel elv jegyében, a fogható ellentéte a foghatatlan, a láthatóé a láthatatlan, fénylőé a fénytelen (de nem a sötét!), az élők világának ellentéte a holtak világa. Ami itt alul, az ott fölül, ami itt bal, az ott jobb, stb.

A jó lelkek ott elidőznek, elfoglalatoskodnak és ügyelnek az élőkre - rokonaikra, utódaikra. Álomban intenek, néha meg is jelennek - maguktól, vagy ha fontos ügyekben idézik őket.”

(Forrás: <https://heted76ar.hu/gallery/mate-imre-yotengrit-1.pdf>
)

„AZ „ŐS-SEJTÉS” EGY INFORMÁCIÓS PROGRAM, A „TOVÁBBVITELT” SZOLGÁLJA...”

„A régi istenek mind élnek, csak szunnyadnak, mert a lelkeket béolták ellenük sivatagos babonával. Az emberek vakságukban hamis istent imádnak, valójában ÁRMÁN-t (Sátánt)”

A RÉGIEK MÉG HALLOTTÁK AZ ÉG SZAVÁT. HALLOTTÁK, MERT ÜGYELTEK RÁ. EZÉRT VOLTAK ERŐSEK, HATALMASOK...

„Egy ember jön az erdön keresztül,

s megáll a szélén csendesen

Paták dobbannak, szárnyak suhannak,

ezüst csillog a nyergeken

Egy hang szól hozzád az idő mélyéből

Távoli dörgés , vihar közeleg

Eljönnek újra igazságot tenni

Ősi földjükre a hun istenek.”

„Beszéltem, Testvéreim – most a szívemben újra csend és béke honol!”

Legyenek fényesek a nappalaitok és csendesek az éjszakáitok!

-a „fogadós”-

SÜSS FEL NAP!”

A sok komoly írás mellé, most jöjjön egy kis irónia, szarkazmus, talán gúny is, ami sajnós a jelen helyzetünk súlyosságát nem nagyon tompítja.

Aki még emlékszik, az tudja, hogy Magyarország egyik ironikus megnevezése 1968. és a „rendszerváltozás”, 1990. között a **„legvidámabb barakk”** volt.

Azért, valljuk be, hogy –a mai viszonyokat tapasztalva- sok dologban nosztalgiával gondolhatunk arra, hogy milyen is volt az „Élet a legvidámabb barakkban”, főleg, ha összevetjük az életminőségünket az egykori „tábor” többi barakkjával. (Nyilván taglalhatnánk az akkori elnyomó kommunista rendszer bűneit és gyalázatát is napestig, de azon már túl vagyunk. Az ember mindig jobbat vár...)

Mára a Kelet egykori „legvidámabb barakkjából” a Nyugat legszánalmasabb barakkjává kezdünk válni. Nyilván egyik sem jó.

Ami nem változott, az az, hogy ma sem vitatható a „fentről jött parancs”, bár a jelszavak folyamatosan módosultak:

„Rákosi Mátyás: Aki nincs velünk, az ellenünk van.

Kádár János: Aki nincs ellenünk, az velünk van.

Grósz Károly: Aki ellenünk van, az is velünk van.

Gyurcsány Ferenc: Aki még mindig velünk van, az nincs magánál.

Orbán Viktor: Aki nincs velünk, az nincs is.”

Amióta a „Hatalom” nem a szakrális hierarchián (érdem és jellem) alapul, azóta járunk körbe-körbe.

Akik méltatlanul kerülnek vezetői szerepbe, nagyon hamar megfélemeznek arról, hogy **„a világ legmagasabb trónján is még mindig csak a saját fenekükön ülnek.”** A gyenge ember kezébe került hatalom méreg, ami mindent megfertőz.

Alekszandr Iszajevics Szolzsenyicin szavai pedig mai napig igazak: **„a korlátolt emberek kezébe adott korlátlan hatalom mindig kegyetlenségre vezet”.**

Így jut el a szakrális hierarchia nélküli társadalom végül mindig a **„nem a zsemle kicsi, elvtársak, hanem a pofátok nagy”** mondattól a **„mától kezdve lövünk”** fenyegetésig.

Csak idő kérdése, hogy a szabályok átlépjenek egy tűréshatáron. Bár a józanész határait lassan már átlépi a különböző „Operatív Törzsek” lángelméinek „aranyköpései”:

„A fa kitermelése továbbra sem jár erdőirtással...”

„A rendelkezésre álló gyógyszerek rendelkezésre állnak.”

„Aki beteg, ne menjen sehova.”

„Ne fogdossuk, és ne érintsük meg, amit sokan fogdosnak és megérintenek.”

„Aki esküvőre megy, kerülje a menyasszonytáncot.”

A végére pedig egy klasszikus:

„Ahogy híres költőnk, Wass Albert is mondja, ha az ünnep elérkezik, ünnepelj egészen.”

(Az eredeti így hangzik egyébként **Márai Sándortól**: „Ha az ünnep elérkezik életedben, akkor ünnepelj egészen. Ölts fekete ruhát. Keféld meg hajad vizes kefével. Tisztálkodjál belülről és kívülről.”)

Az OMSZ meteorológusai pedig tanúsítsanak több „kompetenciát”! Mi az, hogy nem esett az eső?

Felelősök kellene, ez egy súlyos „nemzeti”ügy, melyben az Operatív Törzs nyomozása az alábbi, súlyos tényeket állapította meg: **„valószínűleg egy áruló, soros bérenc meteorológus beugrott a Dunába és a víz alatt beszélgetett az ellenséges békaemberekkel a Nemzeti Tűzijáték megtorpedozásáról és a mi nagy vezérünk és a többi elvtárs meggyilkolásáról. Erről az utasítást egy ürgebőrbe varrt fém dobozban vette át.”**

"A kéme nem úgy dolgoznak, hogy gyanút keltsenek. Épp ellenkezőleg! De pont az bennük a gyanús, hogy nem gyanúsak."

Bizonyára felismerték a szövegben Bacsó Péter 1969-ben készült, egykor betiltott kultikus filmszatírájának: A tanú c. filmnek a „szállóigéit”.

Ki gondolta volna, hogy még lesz valamikor aktualitása?

Ha már aktualitás:

“Mutasson nekem egyetlen embert ebben a tetves országban, akire ha kell, 5 perc alatt nem bizonyítom rá, hogy bűnös!”

"Aki mibennünk nem bíz, az önmagában sem bíz. Aki mibennünk nem bíz, az a mi fényes jövőnkben sem bíz. És aki a mi boldog, fényes jövőnkben nem bíz, az áruló."

A meteorológus-társadalom (is) minden bizonnyal okult a dologból. „Éberség elvtársak! Fő az éberség!”

A legtöbben mégiscsak megúszták. Többen azzal védekezhetek (A Tanú c. film alapján), hogy:

"- Végtelenül sajnálom az ügyet, Virág elvtárs, de hát én jó előre megmondtam, hogy én ideológiailag nem vagyok elég képzett. Az a fránya felhőkép a monitoron, olyan furcsán nézett ki, hogy hát talán a... fénytörés miatt. Ugye?"

Nekik nincs mitől félniük a továbbiakban:

„Bástya elvtárs már megbocsátott. A jegyszédőt internáltuk, ő felel az egész incidensért.

A jegyszédőnek az anyja egy malomtulajdonos kulák szeretője volt. Bevallotta. "

És minden jó lesz, ha a vége jó. Kinevezik majd az új OMSZ vezetőket, olyanokat, akik jóstehetségén nem fog a Brüsszeli ármány:

"- Magának másutt a helye. Komoly, felelős, vezető funkcióban. Mihez ért?

- Semmihez. A gáthoz meg az ürgeöntéshez. Meg nem vagyok én képzett ideológiailag.

- Nem nyitok vitát, Pelikán. Szereti a mi nagy bölcs vezérünket?

- Hát hogyne.

- Akkor nem lehet baj."

És, ha még bárkinek is lenne egy kis rossz érzése az üggyel (ügyekkel) kapcsolatban, akkor egy újabb klasszikus idézet:

"- Azért van egy kis rossz érzésem. Miért kell ekkora felhajtást csinálni? Mégiscsak becsaptuk az embereket.

- Ugyan, kit csaptunk be? Magunkat? Mi tudjuk, miről van szó. A kutatókat? Azok örülnek, hogy plecsni van a mellükön. A széles tömegeket? Azok úgyse esznek se narancsot, se citromot, de boldogok, hogy velünk ünnepelhetnek. Az imperialistákat? Ūhüm, azoknak alaposan túljártunk az eszén. Nem szeretnék most a helyükben lenni! Kiadtuk a jelszót: legyen magyar narancs! És lett magyar narancs. Mi nem ígéretünk a levegőbe, Pelikán."

És igaza van. Itt mindenki boldog. Szárnyal a Nemzet. Jobban élünk, mint az etiópok. A paradicsom meg zöld, aztán sárga és a TÖBBI...

Hagyni kell mindent a „szakértőkre”, akik éjt nappallá téve, vért izzadva dolgoznak ÉRTÜNK, választópolgárokért. Számunkra ők hozzák a fényt.

Ne gondolkozzunk azon, ami nem a mi dolgunk:

"Ezeken lovagol maga? Amit a vaksi szemével lát? A süket fülével hall? A tompa agyával gondol? Azt hiszi, fölér az a mi nagy céljaink igazságához?!"

Az Operatív Törzsek és akciótervek nemzeti szövevényében, a vakcinák, tűzijátékok és jégkármentesítők Kánaánjában, inkább örülünk, hogy már „soha” nem hangozhat el az alábbi párbeszéd:

" - Isten hozott, fiam!

- Meg egy fekete autó, Szentatyám."

Ha pedig mégis beleesnének az ideológiailag képzetlenek és örök elégedetlenek, áram –és gáz nélküliek pöcegödrébe, akkor csak magunkra haragudhatunk, mert szóltak időben, hogy „aki nem vitte semmire az életben, az annyit is ér”.

És, ha mindezekon túl, még elkapna bennünket valamelyik éppen divatos dögvész-járvány és a nagyon elmés „aki beteg, ne menjen sehova” útmutatás ellenére orvos elé kerülnénk, csak ennyit mondjunk:

"- Mióta vannak memóriazavarai?

- Mit mióta?"

Ebből baj nem lehet...

- a fogadás-